

Girennnes geheim

fantasyflashes van Barshem

Arndt van Ruremonde

Girennnes geheim

fantasyflashes van Bar|em

Arndt van Ruremonde

www.fantasywereldbarshem.nl

© 2022 Arndt van Ruremonde

Girennnes geheim

Met open mond bekeek de kleine Diran het tafereel op de markt. Het plein bood te weinig ruimte, zelfs de toegangswegen stonden vol met inwoners van Belan die niets van het spektakel wilden missen. De kleine straatjongen had zich tussen de mensen door gewurmd en nu stond Diran helemaal vooraan bij het schavot. De beul hield een geboeide vrouw aan haar haren vast. Voor hen, op de rand van de verhoging, stond een rijk geklede man, behangen met versierselen. Dat moet wel een heel belangrijk iemand zijn, dacht Diran, en keek bewonderend naar de insignes op de kleurige mantel. De stem van de man, de heksenjager van Belan, schalde over de menigte. ‘In de Grote Strijd hebben de vliegende mensen ons bijna verslagen met hun magie. Zonder de grote Elmen hadden we niet overwonnen. Sinds die tijd is magie en tovenarij verboden. Iedereen weet dat en toch staat hier Elnia, een toverkol. Vijf getuigen hebben bevestigd dat Elnia haar zieke kippen genas met haar tovernaarsblik en eieren in de pan brak zonder ze aan te raken. Ook bedreef ze waarzeggerij. De voorspelling dat haar buurman binnen een jaar zou overlijden kwam uit. Hekserij!’ Hij liet een stilte vallen om zijn woorden maximaal effect te geven.

‘Deze drie bewijzen van magie zijn alleen al voldoende voor een executie. De waarzeggerij is een feit. Het is niet bewezen dat haar buurman is overleden door één van haar spreuken ... maar we kunnen ook niet bewijzen dat haar

getover hem niet heeft gedood. Als ze hem met opzet heeft gedood, verdient ze de dood. Als het per ongeluk is gebeurd, dan is ze een gevaar voor ons allemaal.'

Weer liet hij een stilte vallen. Even gebeurde er niets en toen besepte de menigte dat de heks ook hun leven kon bedreigen. Angstig week de massa rond het schavot terug. Diran had het niet in de gaten en bleef geboeid door het schouwspel vlak voor het schavot staan.

'Elnia verdient de dood!'

De massa reageerde: 'Dood, dood, dood.'

Bijna onmerkbaar knikte de heksenjager en de beul sloeg direct toe. De verrassing moest voorkomen dat de heks nog snel een magische spreuk kon gebruiken om haar executie te ontlopen. Elnia's hoofd viel van de rand van de mand en tolde tergend traag over de verhoging. Met grote ogen zag Diran het op zich af komen. Even leek het in te houden op de rand, maar viel toen voor zijn voeten op de grond. Twee doodse ogen keken onthutst naar hem op. Geschrokken sprong hij achteruit. De beul sprong van het schavot, griste het hoofd van de grond en wierp het in de mand, bang dat de toverkol hem nog kon zien en iets aan kon doen, zelfs nu ze was onthoofd.

Het spektakel was voorbij en gerustgesteld keerde de menigte huiswaarts. Vergenoegd sprong de heksenjager van het schavot en verliet de markt. Op een afstandje gevolgd door Diran, die meer wilde weten over die prachtig geklede man die op gevaarlijke heksen jaagde.

Niet ver van de markt verdween de heksenjager in een prachtig stenen huis, met wel twee verdiepingen.

Besluiteloos drentelde Diran een tijdje op en neer. De heksenjager vertoonde zich echter niet meer. Ongeduldig cirkelde hij om het huis. Aan de achterkant kwam er geluid door een openstaand luik. Hij was te klein om te kunnen zien wat er gebeurde. Nieuwsgierig klom hij over de lage ommuring en keek in de keuken van het huis. Een dienstmeisje rommelde met potten en pannen om het avondeten voor de heksenjager en zijn gezin voor te bereiden. Diran rekte zich uit om haar beter te kunnen zien. Plotseling brokkelde de steen onder hem af en hij viel voorover. Kermend kwam hij overeind, zijn linkerarm als een touw los bungelend langs zijn lijf. Het meisje had zijn schreeuw gehoord en kwam naar buiten gerend.

‘Wat is er gebeurd?’

Ze zag de bungelende arm, keek snel om zich heen en legde haar hand op het gebroken ledemaat. Diran voelde een tinteling door zijn lijf en in een tel verdween de pijn. Met grote ogen keek hij van het meisje naar zijn arm. Benepen bracht hij zijn hand omhoog, maar merkte tot zijn grote verrassing dat dat pijnloos kon. Zijn arm was genezen. In een flits beseftte hij wat er was gebeurd. De executie van Elnia stond nog vers in zijn geheugen en angstig deed hij een stap achteruit. De stenen omheining belemmerde zijn vlucht.

‘Jij ... jij hebt me betoverd.’

‘Niks betoverd. Ik heb je gebroken arm genezen.’

‘Girenne, wat zeg je daar?’

Als door een wesp gestoken draaide de keukenmeid zich om. Haar meester, de heksenjager van Belan, was op het rumoer afgekomen en had haar laatste woorden gehoord. ‘Heb ik al die tijd onderdak gegeven aan een heks in mijn eigen huis?’

Girenne besepte dat haar leven op het spel stond. Ze creëerde magisch gevonk en geknetter. De heksenjager schrok en keek achterom. Ze schoot langs hem heen de straat op en was de hoek om voor haar meester besepte wat er gebeurde.

‘Jij blijft hier,’ beet de heksenjager Diran toe. ‘Jij moet getuigen van haar hekserijen.’

Gedwee knikte de jongen en schreeuwend verdween de man achter Girenne aan. Al snel sloten andere stedelingen zich bij hem aan en was de jacht op het dienstmeisje in volle gang. Diran werd door een bediende naar binnen gebracht en mocht in de keuken wachten op de terugkeer van de heksenjager.

De avond was gevallen toen de man uitgeput terugkeerde. Vermoeid ondervroeg hij de straatjongen en liet hem daarna overnachten in Girennens slaapkamer.

De volgende dag zag het marktplaatsplein opnieuw zwart van de mensen. Belan was uitgelopen voor de volgende executie. Diran stond met open mond te kijken wat er gebeurde. De heksenjager in zijn rijke, met versierselen getooide kleding richtte zich met zijn schallende stem tot de massa..

‘In de Grote Strijd hebben de vliegende mensen ons bijna verslagen met hun magie. Zonder de grote Elmen hadden we niet overwonnen. Sinds die tijd is magie en tovenarij

verboden. En nu zijn de toverkollen zelfs tot in mijn huis doorgedrongen. Hier staat Diran, getuige van de toverijen van Girenne, mijn dienstmeisje.'

De menigte keek hem ontzet aan. Waar moest het heen met Belan als nu zelfs de heksenjager bedreigd werd door toverijen.

'Diran, is het waar dat Girenne jouw arm heeft betoverd?'

De jongen knikte, teveel onder de indruk van de gebeurtenissen om ook maar een woord uit te brengen.

Maar zijn reactie was goed zichtbaar voor de massa rond het schavot.

'Zelf was ik ook getuige van deze hekserij en tijdens de jacht op Girenne verdween ze telkens als we haar bijna te pakken hadden. Hekserij!'

Hij liet een stilte vallen.

'Vier andere heksenjagers kunnen dit bevestigen.'

Het meisje was hen ontkomen, maar zijn reputatie als heksenjager stond op het spel. Ze had meer dan een jaar in zijn huis gewerkt, zonder dat hij in de gaten had dat ze een heks was. Er moest vandaag iemand geëxecuteerd worden.

'Heksen en toverkollen zijn in onze huizen doorgedrongen..'

Angst was zichtbaar op de gezichten in de menigte. Het gevaar was nu wel heel tastbaar geworden.

'Deze jongen heeft zojuist getuigd dat hij is betoverd door Girenne. Hoe ver de betovering reikt ... we weten het niet. Maar we kunnen geen enkel risico nemen.'

Hij knikte en de beul sloeg direct toe. Dirans hoofd viel in de mand en met een zucht van opluchting beseftte de

mensenmassa dat de heksenjager alweer een gevaar had bedwongen. Gedwee verlieten ze de markt en keerden opgelucht huiswaarts.